

אמריקאי. סגן ריצ'ארד סטיינקר נידון ל- גירוש מן הצבא ולאובדן כל התגמולים שהגיעו לו, בעתן הפרת פקודה כתובה. אף לא חייל אחד. סטיינקר היה קצין מצטיין, חניך מצטיין בבית-הספר המהולל לקציני ארצות-הברית, וסטיינקר בכיתה של 600 פרחי-קצונה, הגיע למקום ה-10. היה צפוי לו עתיד מזהיר.

בגמר לימודיו נשלח לוויאט-נאם, התנדב ל"כוחות המיוחדים" - הקומנדו האמריקאי שהוקם למאבק בלוחמה-זעירה. הוא נשלח לקורס מיוחד, לניהול עניינים אור-חיים באזורי-הקרבות.

בינתיים היה לו זמן להיחזק מה נעשה בוויאט-נאם. בגמר הקורס קיבל צי-תנועה לאזורי-הקרבות. הוא סירב לקבל את ה-פקודה, בטענה כי "אינו מסכים למדיניות ארצות-הברית שם", וכי "מלחמה זו אי-

גרמניה ליל הגנרלים

"חיילי הורמאכט רק עשו את חובתם", טענו הדוכרים הגרמנים, כאשר תקפו ב- חריפות את המסע שהתנהל בישראל נגד מינוי רולף פאולס כשגריר. פאולס היה קצין הורמאכט, ולא עשה אלא את תובתו. אולם מה היתה חובתו של קצין הורמאכט? מה חובתו של חייל במישטר פושע? על כך נטש ברגע זה ויכוח מר בגרמניה עצמה.

במרכז החיכוך עומד קצין שיכול היה להיחשב כסמל הבעייה כולה: הגנרל היינץ גודריאן. המטכ"ל הגרמני החליט לקרוא מהנה צבאי על שמו.

איש השריון. שמו של גודריאן ידוע גם לקציני צה"ל. כי הוא אחד מאבות מלחמת-השריון המודרנית. הוא פיקד על גייסות-השריון של היטלר, שפרצו את חזית צרפת ודהרו לעבר החוף האטלנטי בשנת 1940. הוא עמד בראש הגייסות ש- הגיעו למבואות מוסקבה כעבור שנה. אין ספק כי גודריאן היה אחד הכשרונות הבולטים של מלחמת-העולם השנייה. השאלה היא: האם זה מספיק כדי להעמידו כ- דוגמה אישית בפני חיילי הצבא הגרמני החדש?

יש הטוענים את ההיפך. בראשם עומדת אצילה גרמנית: הרוזנת מאריון דנהוף, העורכת תכולת-העיניים של השבועון זייטונגס בראמבורג. במאמר חריף קבעה כי לא תיתכן דוגמה רעה יותר מדוגמתו של גודריאן המהולל.

מסירה לתליין. הרוזנת סיכמה את כל הסענות נגד גודריאן, ובין השאר: גודריאן סירב להצטרף לקשרי-הקצינים של ה-20 ביולי 1944, בו מסרו את נפשם מיטב הקצינים בעלי-המצפון, שניסו להרוג את היטלר.

● למחרת הקשר, הרכיב היטלר "בית-דין כבוד". לפי חוק-השיפוט של הורמאכט, אי-אפשר היה למסור חייל לשיפוט של בית-משפט אזרחי, אלא אחרי סילוקו מן הצבא. על בית-דין-הכבוד הוטל לגרש את קושרי ה-20 ביולי מן הצבא. כדי ש- אפשר יהיה למסרם לתליינים הנאציים, שהוציאו להורג בעינויים גוראים. גודריאן היה חבר בבית-דין זה, גירש תוך דקות מעטות 55 קצינים בכירים מן הצבא, מבלי לשמוע איש מהם.

● למרות שידע כי המלחמה אבודה, הסכים להתמנות לרמטכ"ל של הצבא, עזר להיטלר לשלוח מאות אלפי חיילים נוספים לקראת מוות חסרת-כלית.

● במאוס 1945, אחרי שהרוסים פיר-סמו גילויים מחרידים על מחנות-ההשמדה שנפלו לידיהם, הופיע גודריאן במסיבת עיתונאים בברלין, הכריז: "אני לחמתי ב- עצמי בבירת-המועצות. מעולם לא ראיתי כיבשנים, תאי-גזים ושאר פירות הדמיון החולני. שקרים גסים אלה נועדו להסית את החייל הרוסי הפרימיטיבי."

פקודה זו פקודה. כל הפרטים האלה ידועים. גודריאן עצמו הודה בהם, ניסה לתרצם, בספרו, בכך שעל חייל למלא פקודות, תהינה אשר תהינה. כיום מבקש המטכ"ל הגרמני להציג איש זה כדוגמה אישית לקצין הגרמני החדש - ותוך כדי כך לטהר את מאות אלפי הקצינים האחרים של הורמאכט, ובכללם רולף פאולס, שנהגו באותה צורה.

ארצות הברית

הדגל השחור

מה צריך חייל לעשות כשהוא נשלח למלחמה? הרי, בעיניו, בלתי-מוסרית ו- פושעת?

בנירנברג ניתנה תשובה: על החייל ל- סרב למלא פקודה פושעת, על הקצינים לסרב לתכנן מלחמה פושעת.

אולם הדבר התייחס לנאצים בלבד. אף אחד מן המנצחים לא הסיק את המסקנות לגבי עצמו, לא קבע הנחיות כאלה לגבי חייליו שלו.

בישראל נתעוררה הבעייה בקשר לפקודת- הרצח בכפר-קאסם. השופט בנימין הלוי קבע כי פקודות פושעות, אשר "דגל שחור" מתנופף מעליהן, אסור לחייל ל- מלאן. אולם כלל זה מתייחס, בלי ספק, רק לגבי מיקרים קיצוניים, לא לגבי עצם המלחמה.

השבוע התעוררה הבעייה לגבי קצין

גודריאן

פירות הדמיון החזונית

נה שווה אף את חייו של אמריקאי אחד. בית-המשפט הצבאי הגיע לפסק-דין תוך פחות משעה.

מצפון הזולת. בזה לא נגמר העניין. בהיחודע פסק-הדין בעיר מולדתו, מילווקי, יצאו הסטודנטים והפרופסורים לרחוב, הפ- יגו במשך שתיים למען הקצין המודח. הכריז דובר המפגינים: "אם דרשנו מקצין נים גרמניים לפעול על פי מצפונם ב- מלחמת-העולם השנייה, איננו יכולים ל- לשלול מקצינינו שלנו את הזכות לנהוג כך!"

אך איזה אלוף בעולם - בסייגון, ב- מוסקבה או בתל-אביב - מוכן להסכים לכך?

ברית המועצות

שוב שם טוב

משמון-סיכה טוב

המטוס הסובייטי, שהופיע בסלון האווירי בפאריס, משך תשומת לב כללית. גר- בהו הוא כחמש קומות של בניין. הוא יכול להוביל 720 נוסעים. הוא המטוס הגדול ביותר בעולם.

הכל התפעלו, עד ששמו לב לשמו. **פרט קטן.** המטוס נקרא אנתיאוס. שם קלאסי יפה, הזכור מן האגדה היוונית. שמו של ענק. אבל איזה ענק?

אנתיאוס חי במידבר לוב. הוא הרג כל תייר שנודמן לשטחו. יום אחד התנפל על הרקולס הגיבור, שחיפש שם תפוחים של זהב.

הרקולס לא הצליח לנצח את הענק. עד ששם לב לפרט קטן. אותו פרט שהרוסים שכחו אותו.

אנתיאוס שאב את כל כוחו מאמו, ה- אדמה. ברגע שאיבד את המגע עם האדמה, אבדו כוחותיו. על כן תפס הרקולס את הענק במותניו, הרימו באוויר. אז הצליח בנקל לחנקו.

יפה מאד לקרוא מטוס-ענק על שם ענק אנדתי. אך מי רוצה לנסוע במטוס המאבד (חמשן מעמוד 8)

תיאטרון 8 1/2

מציג: DROR

דודתו של צ'רלי

מאת: ברנדון תומס
עברית: יאיר בורלא
הבמאי: שייקה אופיר
תפאודה ותלבושות: איה הגדיש

פרסום רציני בע"מ

הנך רשאי לנהוג במכוניות מרוץ ללא רישיון בשטח התערוכה הפתוח כל יום בשעות 9-13 ומ-5 עד הצות קארטינג. הספורט שכבש את כל אירוסה.

טכניקום רדיו

טלויזיה • אלקטרוניקה

ת"א, בן-יהודה 26
חיפה, הרצל 44

הרשמת בוגרי ח, ט, י, י-א לכתות ט, י, י-א, י-ב בשעות 8-5; 12-9 הרשמה גם לקורסי ערב

טכניקום גרפיקה

ציור ופיסול

ת"א, בן-יהודה 26
חיפה, הרצל 44

הרשמת בוגרי ח, ט, י, י-א לכתות ט, י, י-א, י-ב בשעות 8-5; 12-9 הרשמה גם לקורסי ערב